

Sygn. akt I C 1746/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: starszy protokolant Jolanta Latała

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W. (1)

przeciwko P. M.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego

w K. na rzecz adwokata T. B. kwotę 8.856 złotych brutto tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu.

Sygn. akt I C 1746/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 listopada 2017 roku

Powódka A. W. (1) w pozwie z dnia 05 października 2015r skierowanym przeciwko pozwanemu P. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 300.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania.

Na uzasadnienie swojego stanowiska wskazała, że pozwany działając jako jej pełnomocnik prowadził w jej imieniu działalność gospodarczą. Podała, że pozwany nie informował jej o szczegółach prowadzonej działalności, wypłacał jej jedynie miesięcznie drobne kwoty do miesiąca lipca 2015 r., kiedy to zaprzestał płacenia. Z posiadanych przez powódkę informacji klienci wpłacali pieniądze na konto prowadzone na rzecz syna pozwanego. Pieniądze znajdujące się na tym koncie w ocenie powódki pozwany uzyskiwał z prowadzenia jej działalności gospodarczej i przywłaszczył dla siebie. Powódka nie posiada dostępu do tego konta, a pozwany nie zapłacił jej całości należnych kwot. Nadto, podniosła, że złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do Prokuratury Rejonowej w Gryficach.

Ustanowiony w sprawie pełnomocnik z urzędu dla powódki adwokat T. B. w piśmie z dnia 1 marca 2016 r. (k. 39-44) podał, że powódka w całości podtrzymuje żądanie pozwu, tj. wnosi o zasądzenie od pozwanego P. M. na jej rzecz kwoty 300.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, równocześnie oświadczając, iż koszty te w całości ani w części nie zostały uiszczone.

W uzasadnieniu pełnomocnik powódki podał, że ciężka sytuacja finansowa sprawiła, że po powrocie do kraju w listopadzie 2014 r. powódka udała się do pozwanego, który był jej znajomym, z prośbą o pomoc w znalezieniu zatrudnienia. Pozwany zaproponował jej pomoc polegającą na założeniu przez powódkę działalności gospodarczej jako agent turystyczny. Nadto, zaproponował, że poprowadzi firmę powódki, zajmie się całą dokumentacją i księgowością, a powódce będzie wypłacał miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1.200-1.500 zł/mc. Powódka w dniu 1 grudnia 2014 roku rozpoczęła działalność gospodarczą. Udzieliła pozwanemu szerokiego pełnomocnictwa i założyła konto bankowe w mBanku, do którego dostęp posiadał tylko pozwany.

Powódka wynajęła lokal biurowy w W., gdzie wykonywała prace polegające na wyszukiwaniu klientów w Internecie. Pozwany nie informował powódki, jakie działania podejmuje w jej imieniu jako pełnomocnik. Końcem czerwca 2015 r. pozwany zawiadomił powódkę, że jej firma wygrała przetarg na organizację letniego wypoczynku dla dzieci – obozu młodzieżowego, który miał być zorganizowany w (...) Ośrodku (...) przy ul. (...) w R.. Pozwany zajął się całą dokumentacją z tym związaną. Powódka podała, że pozwany przelewał z konta w mBanku należącego do jego syna na konto powódki prowadzonego w (...) kwoty potrzebne do wykonania przelewów za wynajem ośrodka. Przed rozpoczęciem turnusu poinformował powódkę, iż ta ma wyjechać do pracy w celu sprzątnięcia obiektu, za wynagrodzeniem w wysokości ok. 3 tys. zł miesięcznie. Dnia 30 czerwca 2015 r. rozpoczął się pierwszy turnus, łącznie odbyło się siedem turnusów, ilość uczestników wynosiła ok. 70-100. Średni koszt kolonii to ok. 1.000 zł od osoby. Według wycień powódki przy 400 uczestnikach przychód powinien wynieść ok. 400.000 zł, po odliczeniu kosztów-300.000 zł.

Powódka podała, że na jej konto nigdy nie wpłynęły żadne pieniądze od uczestników kolonii organizowanej przez jej firmę. Jedynymi pieniędzmi przekazanymi powódce były pieniądze z umów, podpisanych przez pozwanego z trzema innymi organizatorami kolonii, tj. M. C., E. K. i (...). Podczas trwania wypoczynku pozwany przelewał środki na zakup żywności i środków czystości oraz usług pralniczych. Od sierpnia 2015 r. pozwany przestał przelewać pieniądze na pokrycie kosztów faktur. Powódka podniosła, iż podczas wypoczynku dzieci z Klubu Sportowego (...) w drugiej połowie sierpnia 2015 r. okazało się, że pozwany nie wywiązywał się z warunków umowy, odmówił przyjęcia kolejnej grupy dzieci oraz zatrzymał pieniądze dla siebie. Nadto, okazało się, że w umowie nie było podanego numeru konta powódki, lecz numer konta syna pozwanego- K. M.. Na umowie nie widniał podpis pełnomocnika, ale rzekomo samej powódki. W wyniku interwencji Policji pozwany przyznał, że podał na umowie numer konta syna. Powódka złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, tj. podrobienia podpisu powódki oraz przywłaszczenia znacznych kwot pieniędzy.

Powódka podniosła, że pozwany odmówił przyjęcia wypowiedzenia pełnomocnictwa, jak również wydania pełnej dokumentacji firmowej oraz księgowej. Pozwany nie zapłacił powódce za prace, którą wykonywała w ośrodku. Okazało się, że firma powódki ma nieuregulowane składki ZUS, które miał opłacać pozwany. Powódka zamknęła działalność gospodarczą, pozostaje bez pracy i środków finansowych.

Pozwany P. M. w odpowiedzi na pozew (k. 173-174) wniósł o odrzucenie pozwu w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany podniósł, iż zgodnie z pełnomocnictwem mógł rozporządzać środkami pieniężnymi bez ograniczeń według swojego uznania, zatem w jego ocenie żądanie kwoty pieniężnej 300.000 zł jest nieuzasadnione. Pieniądze pozyskane od klientów były wykorzystane na kampanię reklamową oraz przekazywane na konto bankowe powódki, z których dokonywała rozliczeń związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. Pozwany podniósł, że powódka prowadziła działalność gospodarczą w swoim imieniu i na swój rachunek, a on posiadał jedynie pełnomocnictwo do jej reprezentowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. W. (1) i pozwany P. M. byli znajomymi. Powódka wiedziała, iż pozwany działa w branży turystycznej. Kiedy wróciła z zagranicy do kraju we wrześniu 2014 r. poprosiła pozwanego o pomoc w znalezieniu pracy. Za jego namową

założyła działalność gospodarczą zajmującą się usługami turystycznymi- organizowaniem letniego wypoczynku dla dzieci. Rozpoczęła działalność gospodarczą związaną z usługami turystycznymi a oznaczoną numerem NIP (...) pod firma (...) z dniem 1 grudnia 2014 r. i prowadziła ją do 31 sierpnia 2015 r.

dowód: wyciąg z (...), k. 45; przesłuchanie powódki, k. 257-258. zeznanie pozwanego, k. 251-252 zeznanie powódki k.257

W dniu 1 grudnia 2014 r. w W. powódka udzieliła pozwanemu szerokiego pełnomocnictwa do prowadzenia w jej imieniu wszelkich bieżących spraw związanych z działalnością gospodarczą. Na mocy udzielonego pełnomocnictwa pozwany był upoważniony m.in. do brania udziału w przetargach , reprezentowania powódki w urzędach, zakupu ruchomości , wystawiania i podpisywania faktur VAT, podpisywania umów z kontrahentami, zawierania, rozwiązywania i negocjowania warunków umów najmu i dzierżawy nieruchomości oraz dokonywania wszelkich operacji bankowych.

dowód: pełnomocnictwo, k. 46; przesłuchanie pozwanego, k. 251-252; przesłuchanie powódki, k. 257-258.

W dniu 2 kwietnia 2015 r. w R. została zawarta umowa współorganizacji wypoczynku letniego Nr (...) pomiędzy (...) Ośrodkiem (...) w R. reprezentowanym przez Dyrektor M. S. a (...) z siedzibą w K., NIP (...) reprezentowaną przez A. W. (1)- właściciela.

Przedmiotem współorganizacji wypoczynku dzieci i młodzieży była baza (...) Ośrodka (...) w R. przy ul. (...), wraz z przyległym terenem. (§1 ust. 1).

Umowa została zawarta na okres od 30 czerwca 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. (§ 2).

Zgodnie z § 5 ust. 1 umowy współorganizator (powódka) zagwarantował wypracowanie pokrycia kosztów współorganizacji wypoczynku i zapłaty właścicielowi ośrodka w R. kwotę w wysokości 105.000 zł netto, powiększoną o należny podatek VAT.

Ze strony (...) podpis pod umową tj. pieczętka firmy złożono w postaci parafki – i podpis ten złożył pozwany.

dowód: umowa współorganizacji wypoczynku letniego, Nr (...) z dnia 2 kwietnia 2015 r., k. 47-50.

W związku z wynajęciem ośrodka kolonijnego w R. - podpisane zostały przez (...) trzy umowy o przyjęcie grup do tego ośrodka . Były to : umowa z M. C. na przyjęcie ok. 70 uczestników o szacunkowej wartości zamówienia na 29.000 zł , z Biurem (...) na przyjęcie 50 uczestników przy szacunkowym koszcie zamówienia na 19044 zł i Klubem Sportowym (...) na przyjęcie 130 osób (2x 65) przy szacunkowym koszcie zamówienia na 40.000 zł. Umowy w imieniu i na rzecz firmy powódki (...) zawierał pozwany, podpisując się swoją parafką na przybitej pieczętce firmowej (...). W powyższym umowach jako nr konta (...) został podany nr (...), prowadzony przez (...), który jednak należał do małoletniego syna pozwanego K. M..

Dow: umowy w/w – k. 51-53

Pozwany powiadomił powódkę o zawartych umowach i wezwał aby przyjechała do ośrodka w R. – co ta uczyniła.

W okresie od początku lipca do końca sierpnia w ośrodku w R. przebywali uczestnicy w liczbie większej niż wynika to z trzech wskazanych wyżej umów przy czym nie ma danych co do dokładnej ich liczby . Wiadomo tylko ,że mogło być około 400 do 500 uczestników, z czego większa część to byli uczestnicy przyjęci w ramach organizowanej przez pozwanego działalności pod firmą „ extra wczasy” . Koszt pobytu jednego uczestnika za cały turnus wynosił od 800 zł do 1100 zł , było kilka turnusów ale nie wiadomo dokładnie ile , turnusy trwały od 7 do 10 dni. Z osób zatrudnionych było :

4 osoby w kuchni, dwie sprzątaczk, kierownik i czterech bądź pięciu wychowawców przy czym kucharka zarabiała ok. 120 zł dziennie, pomoc kuchenna 90 zł dziennie , każda sprzątaczk po 90 zł dziennie, kierownik – 100 zł dziennie ,

każdy wychowawca po 80 zł dziennie. Nie ma dokumentów księgowych tj. umów z tymi pracownikami ani dowodów wypłat wynagrodzeń dla tych osób.

Nie ma też pełnej dokumentacji kosztów związanych z opłatą żywności, opieki medycznej, wycieczek, mediów, prania pościeli oraz reklamy. Przez okres od lipca do sierpnia 2015r na terenie ośrodka przebywał pozwany oraz powódka.

Pozwany bowiem twierdzi, że dokumentację tę prowadziła i ma w swym posiadaniu powódka – a powódka z kolei podaje, że to pozwany ma wszystkie dokumenty związane z prowadzeniem ośrodka. Nie zostały one dołączone do akt poza pojedynczymi fakturami przedłożonymi przez powódkę

Dow: zeznanie pozwanego –k. 251- 252, zeznanie powódki –k. 257-258, faktury przedłożone przez powódkę –k. 201-206, 208, `

Na poczet kosztów wczasów w ośrodku w R. – jego uczestnicy wpłacali pieniądze które gromadzone były na koncie którego dysponentem był pozwany . Z konta o numerze (...), którego dysponentem był pozwany przelewane były pieniądze na konto o numerze

(...) należącym do powódki w okresie od

06 maja 2015r do 20 sierpnia 2015r w kwocie łącznej 142.445 zł

Dow: historia rachunku – k. 180- 186

Z konta nr (...) należącego do (...) które było wskazane w umowach o przyjęcie uczestników w okresie od 5 grudnia 2014 r. do 15 czerwca 2015 r. zostały dokonane na konto nr (...), którego posiadaczem jest powódka, przelewy na łączną kwotę 69.799 zł.

Dow: operacje na koncie –k. 187- 191

Łącznie na oba w/w konta powódki przelano kwotę 212.244 zł

Końcem sierpnia 2015 r do powódki, która cały czas przebywała na terenie ośrodka wykonując tam różne prace – zgłosiła się A. W. (2) z klubu sportowego (...) ,który zawarł cytowaną tu wcześniej umowę z (...) na pobyt dzieci w ośrodku . Miała pretensje do powódki jako właścicielki firmy (...) ,, o niezorganizowanie zgodnie z umową kwestii wynajęcia hali sportowej i powstałe z tego problemy finansowe. Powódka wówczas, która stwierdziła ,że takiej umowy z klubem (...) nie podpisywała zgłosiła się do pozwanego chcąc to wyjaśnić, ale ten w rozmowie przerzucił całą odpowiedzialność za te problemy na powódkę . Wezwana została policja, która zabrała pozwanego . Powódka wtedy też pismem z dnia 24 sierpnia 2015 r. wypowiedziała pozwanemu pełnomocnictwo udzielone mu w dniu 1 grudnia 2014 r. Wręczenie wypowiedzenia odbyło się w obecności A. W. (2) (pracownik Klubu Sportowego (...)) i policjantów biorących udział w interwencji. Pozwany odmówił podpisania pisma. Wypowiedzenie pełnomocnictwa zostało odczytane na głos.

dowód: wypowiedzenie pełnomocnictwa- pismo z dnia 24 sierpnia 2015 r. wraz z adnotacją, k. 55.zeznania św. A. W. (2) –(sprawa dochodzeniowa skserowana do tych akt) k. 243

Wydział d/w z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w K. prowadził dochodzenie w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem z zawiadomienia złożonego przez Klub Sportowy (...)’ z siedzibą w P.. Przedmiotowe postępowanie zostało umorzone wobec brak znamion czynu zabronionego.

dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 31 marca 2016 r., k. 227-230.

Powódka która otrzymywała na swe konta pieniądze od pozwanego wpłaciła na poczet kosztów prowadzenia ośrodka wypoczynkowego w R. kwoty w wysokości ok. 150.000 zł przy czym część na zapłatę najmu ośrodka w R. , część na zapłatę wynagrodzeń dla pracowników.

Dow: zeznanie powódki –k. 257

Pismem z dnia 5 października 2015 r. (...) Ośrodek (...) wezwał firmę powódki do zapłaty kwoty 62.946,84 zł. Nadto, firma (...) została wezwana do zapłaty kwoty 5.443,38 zł przez Ciastkarnię- Piekarnię oraz kwoty 7.019,86 zł przez Hurtownię (...).

dowód: wezwanie do zapłaty nr 1/10/2015 z dnia 5 października 2015 r., k. 207; wezwanie do zapłaty, k. 208; wezwanie do zapłaty, k. 209.-

Pozwany posiadał trzyletni zakaz organizowania imprez turystycznych poza granicami kraju, trwający do 1 kwietnia 2017 r.

dowód: zeznanie pozwanego, k. 251-252;

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty prywatne i urzędowe oraz w oparciu o przesłuchanie stron oraz świadka ze sprawy dochodzeniowej .

Sąd nie dał wiary powódce co do ilości pieniędzy przekazanej jej przez pozwanego , bowiem twierdzi ona ,że otrzymała od niego jedynie 150.000 zł natomiast z rachunków bankowych i przelewów załączonych do akt wynika coś innego, a mianowicie że od grudnia 2014r do sierpnia 2015r otrzymała od niego 212.214,00 zł . Wprawdzie twierdzi ona ,że część pieniędzy otrzymała nie za organizowane wczasy w R. tylko jako wynagrodzenie za czynione pozwanemu usługi od grudnia 2014r, ale nie przedstawiła na tę okoliczność żadnej umowy , nie wskazała konkretnych czynności za które miały jej zapłacić pozwany, a z kolei on zaprzeczył jakoby zawierał z powódką jakąkolwiek umowę o pracę czy umowę zlecenia. Sąd nie dał też do końca wiary powódce odnośnie tego że nie zajmowała się ona zupełnie finansami prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w ośrodku w R. i nie gromadziła dokumentacji finansowej z nią związanej , bo przecież sama ona zeznała ,że z otrzymanej od pozwanego kwoty 150.000 zł zapłaciła część wynagrodzenia za najem ośrodka w R. i za pracę zatrudnionych tam osób, poza tym przedstawiła kilka faktur za usługi wykonane na rzecz tego ośrodka .

Zasadniczy problem przed jakim stanęła powódka w tym postępowaniu to był brak dowodów na okoliczność przedstawionej w pozwie tezy i zasadności wskazanych tam roszczeń.

Sąd zważył

Powództwo jest nieuzasadnione. Domaga się ona bowiem od pozwanego zapłaty kwoty 300.000 zł (którą określiła jako orientacyjną- k. 257) – co miało stanowić zysk z prowadzonej przez nią działalności za okres dwóch miesięcy - przy czym nie wskazała czy roszczenie swe opiera na niewykonaniu umowy przez pozwanego , czynnie niedozwolonym ,czy bezpodstawnym wzbogaceniu.

Jest poza sporem to ,że powódka udzieliła pozwanemu szerokiego pełnomocnictwa do prowadzenia w jej imieniu założonej przez nią działalności gospodarczej . Z treści tego pełnomocnictwa nie wynika bynajmniej iż pozwany miał wypracować dla niej zysk rzędu 300.000 zł za okres dwóch miesięcy tj. lipca i sierpnia 2015r. Jest też poza sporem ,że pozwany zawarł w imieniu powódki umowę na najem ośrodka wypoczynkowego w R. na okres dwóch wakacyjnych miesięcy oraz podpisał w imieniu jej firmy (...) trzy umowy na przyjęcie łącznie ok. 250 uczestników .

W ośrodku w R. z tego co strony zgodnie zeznają przebywało w okresie lipca i sierpnia 2015r więcej uczestników tj. od 400 do 500 ale byli to również jak podaje pozwany uczestnicy przyjęci w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej „ extra wczasy” i tych jak on twierdzi było więcej niż tych przyjętych w ramach działalności powódki.

Powódka poza tym nie posiada szczegółowej wiedzy na temat: ilości turnusów, ilości uczestników, kosztów wynagrodzenia poszczególnych pracowników, kosztów związanych z zakupem żywności, opieką medyczną praniem pościeli, organizowaniem wycieczek, mediami itp. Zeznała, iż nie posiada dokumentów księgowych dotyczących prowadzonej działalności, i to samo powiedział pozwany. Pełna dokumentacja księgowa prowadzonej w tym ośrodku działalności nie została załączona do akt. Gdyby przyjąć iż było 250 uczestników przyjętych w ramach działalności firmy powódki (tylko na taką liczbę osób są dowody) i każdy za swój pobyt zapłacił ok. 1000 zł to do dyspozycji organizatorów imprezy w ramach firmy (...) byłoby 250.000 zł. Z takiej kwoty pozwany wypłacił powódce 212.244 zł. Zostałoby mu do dyspozycji ok. 37.000 zł z czego należało opłacić koszty związane z zakupem żywności, opieki medycznej, prania pościeli, organizowania wycieczek, mediów, wynagrodzenia zatrudnionych osób, reklamy. Strony podają, że było zatrudnionych ok. 12 do 15 osób, a średnie wynagrodzenie dzienne pracownika to ok. 100 zł (były wyższe i niższe od tej kwoty). Tylko zatem za 38 dni pobytu dzieci w ramach umowy z C. K. – wynagrodzenie dla 12 zatrudnionych w tym czasie osób wyniosło ok. 38400 zł. Nie mogło więc pozwanemu pozostać jeszcze 300.000 zł, których zapłaty domaga się powódka. Gdyby nawet jednak przyjąć iż w ramach umów z C. K. przyjęto 400 uczestników jak podaje powódka – to z kwoty 400.000 zł którą pozwany miałby do dyspozycji (średnio 1000 zł od uczestnika) również należałoby odliczyć w/w koszty ale za pełne dwa miesiące pobytu czyli 60 dni. Wynagrodzenia pracowników wyniosłyby 12 osób x 100 zł dziennie x 60 dni – co daje kwotę 72.000 zł. Do tego dochodzą oczywiście większe koszty żywności, opieki medycznej, prania pościeli, organizowania wycieczek, mediów. Tych częściowych kosztów nie znamy. Są jeszcze koszty za reklamę ok. 30.000 zł. Po odjęciu od kwoty 400.000 zł kwotę wypłaconą powódce tj. 212.244 zł - zostaje pozwanemu 187.756 zł. Od tej kwoty trzeba odjąć wynagrodzenie pracowników ok. 72.000 zł – i zostaje 115.756 zł. Od tego należy odjąć koszty za reklamę tj. 30.000 zł i zostaje 85756 zł. Odjąć dalej należy wspomniane koszty utrzymania uczestników przez 60 dni (których nie da się obliczyć z uwagi na brak danych, ale z których samo wyżywienie musiało kosztować ok. 80.000 zł liczone w ten sposób; 400 uczestników x 20 zł dzienny koszt wyżywienia x 10 dni średni pobyt każdego uczestnika daje kwotę 80.000 zł) – zatem nie ma możliwości aby pozwanemu pozostała jeszcze kwota 300.000 zł. Wszystkie jednak wyżej przedstawione rozważania są czysto teoretyczne z uwagi na brak konkretnych danych na podstawie których można by wyliczyć ewentualny zysk pozwanego – poczynając od braku danych co do liczby przyjętych uczestników, ilości dni pobytu każdego z nich, kosztów wyżywienia, kosztów mediów, wynagrodzenia pracowników, obsługi medycznej, pralniczej, wyjazdów na wycieczki, reklamy.

Nie da się zatem wyliczyć czy żądanie zapłaty kwoty 300.000 zł- tj. spodziewanego przez powódkę zysku lub choćby kwoty 76.000 zł (k. 193) na którą powódka na pewnym etapie postępowania była skłonna przystać jest zasadne. Wobec braku potrzebnych danych żądanie jest nieweryfikowalne

i przez to nieuzasadnione.

Jest przy tym obojętne na jakiej podstawie prawnej powódka domaga się zasądzenia kwoty 300.000 zł. Wobec braku bowiem podstawowych danych dotyczących kosztów całego przedsięwzięcia nie da się stwierdzić czy pozwany wywiązał się czy nie z zobowiązania wypracowania dla powódki określonego zysku gdyby nawet takie zobowiązanie na siebie przyjął co wszak nie wynika z pełnomocnictwa którego udzieliła mu powódka. Nie da się też z tych względów ustalić czy pozwany popełnił czyn niedozwolony w rozumieniu świadomego działania na szkodę powódki tj. przejęcia wypracowanego dla powódki zysku w wysokości 300.000 zł. Nie da się też z tego samego powodu ustalić czy doszło po stronie pozwanego do bezpodstawnego wzbogacenia o taką kwotę skoro nie da się dokładnie określić stosunku uzyskanych przez pozwanego kwot od uczestników - do kosztów ich pobytu w ośrodku w R..

Powódka niestety nie zadbała o zabezpieczenie dokumentacji prowadzonej przez siebie działalności i teraz w tym postępowaniu nie jest w stanie przedstawić dowodów na poparcie swej tezy co zgodnie z regułą art.

6 kc winna uczynić dlatego powództwo jako nie udowodnione należało oddalić.

Ponieważ powódka przegrywa ten proces sąd przyznał dla ustanowionego dla niej pełnomocnika z urzędu wynagrodzenie od Skarbu Państwa zgodnie ze stawką wynikającą z wartości przedmiotu sporu tj. na mocy par. 6 punkt.7 Rozp. Min. Spr. z dnia 28.09.2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie.